

**Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1930-1932 : Ep. L
45 - 39**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Älskade Sunne

8/11 1930.

Kära, älskade,

Som jag skrev ^{sitt} vågade jag inte
tacka dig, förvänta allt hade bli-
vit inlämnat till tryckeriet,
Jag trodde att detta skulle fram-
kalla otusen. Jag brukar alltid
gå bakläxa på något av de sista
kopierade annars, men i dessa un-
derbara lilla bok har ingenting
sådant förekommit.

Men du kan inte tro hur skönt

och tryggt det är att ha dig sit-
tande däröfver som en vaktare
över mina synder och svag-
heter. Det är väl underbart,
att jag har en sådane hjälpare,
det tycker jag alltid. Nu idag
går jag igenom minsta karrek-
tur och tackar dig för sistå
gångsen denna hösten för
hjälpen med bokene. Det var
väl bra nöraude, när du kom
hit i augusti med feber och
ändå satt och arbetade och
sedan när du knagade och
skrev åt mig i Stockholm,
fastän du hade så mycket
sjukdom och annat besvärligt

att tänka på. Det är ju myg-
ket som blir besvärligt, därför
att man är äldre och svagare.
Jag kan säga, att min hjärna
har varit underbart arbets-
villig under den här konjen-
gen, men den övriga krop-
pen var, om jag så får säga
ganska bortsämd och ovan-
vid strängt arbete, så att du
har nog velat aukasta sket.
Nu tror jag inte, att du har
tagit nån, tvärtom. Det är
en rätt stor stoltthet och belä-
tenhet hos mig nu, då jag kan
säga, att jag har fått mitt ar-
bete färdigt.

Det hade ju varit skönt och inte
det står andra hade kommit i -
mellan. Några obehag kommer
det ju alltid att medföra. Men
det var ju oundvikligt. Sam
jag minns saker så färu jag
Sola Bäckmann så besvärlig
med såna eviga kärleksbrev,
så att jag hittade på att be hon
ne skriva och Fräding för att
hon skulle få något annat än
mig att tänka på. Det gjorde
hon och när sedan bakker,
gjorde fiasco, var hon verkli

8. 11. 1930

ger hygglig. Han bad mig
aldrig skriva ^{en bok} (och han gav
mig ingen skuld för miss-
lyckandet. - -

Men det där får vara,
tills vi ser hur det går.

I dag var Fröberg skri-
vit, att Oscarsteatern åuskar
uppföra Tu Herryårdssågen
på juleen på en annan scen,
sann du nyss inköpt. Mindre
Teatern heter du visst. Och
dessutom ge du sann julkal-
föreställning på Oscarsteatern.

Det är ju litet förargligt att
jag inte kan anses duga
att uppföra på dess egen sed,
men den är väl underlägsen
allt det utlåtade kravet
på något sätt, som jag inte
kan fatta och så blev den
degraderad från början ge-
nom att uppföras av skådeva-
nan. Det är ändå roligt
att den lever.

Denna dagen började med
starkt sydlig storm och regn-
byar, ett ovanligt häftigt
oväder. Men vid middagsti-
den slog det en till solken
och lugn och klar himmel

sken, då jag har varit ute på
min aftnepromenad var det
härligt.

Ja, nu är det att tänka på
brev och julklappar och dessa
världens ansager. Det är
också roligt att tänka på
att jag snart får råka dig.
Tycker du inte, att jag borde
låta se mig en svart riltres-
samhet hos Lurulinarna?

Ja förvål och tack, tack
tack.

Den Selma.

